

и не стигнали дъно. Изминали се още нѣколко дни: пакъ брѣгъ се не види. Колумбови ти люде зели да бѣбретъ, да се събиратъ на купове на купове и жално да се оплаковатъ за дѣто са се прѣдали на единъ упоритъ човѣкъ, който е искалъ съ нѣшто да си прослави името. Колумбъ познавалъ вѣцката опасность отъ

такъви умове, нъ се прѣсторовалъ на весель: едни укротивалъ съ сладки думи, на други обричалъ голѣмо имане и строго наказовалъ онаи, които съ упиране то си бѣркали на пътоване то. Корабначеликъ тѣ обричалъ голѣмъ даръ на оногова, който най-напрѣдъ види земя; а да знаете съ какво нетърпеливо